

Ürəyi vətənlə döyünən qəhrəman

Vətəni canından əziz tutan, onun uğrunda gedən amansız qanlı döyüşlərdə şəhidlik zirvəsinə ucalan Səxavət Əbi oğlu Hacıyev haqqında danışmağa dəyər. Adı xalqımızın qəhrəmanlıq tarixinə düşən, özü ürəklərdə yaşayan Səxavət Lerik rayonu, Rvarud kəndindən idi. Bu, ulu yurd yeri özünün bütün eşqini, məhəbbətini millətinin tərəqqisinə bağlayan, xoşbəxtliyini doğma divarında, daşında axtaran, xalq arasında böyük nüfuzu olan köklü-köməcli övladları ilə yaxşı tanınır. Səxavət saf əməlli, humanist, mərd adamlardan görüb götürməklə orta məktəbi başa vurur. Yüksək mənəviyyətli, xeyirxah gənc kimi müstəqil həyata

qədəm qoyur. 1984-cü ildə Bakı Politeknik Texnikumuna daxil olur. Dövrün tələblərinə uyğun Sovet ordusu sıralarında əsgəri borcunu da şərəflə, ləyaqətlə ödəyir.

Səxavət bunlardan sonra tələyini zəhmət meydanında sınayır. Xalq üçün çalışmaq, əzmkarlıq göstərmək, el-obaya səmimi xidmət etmək istəyi iç dünyasından gəlir. Odur ki, nəcib həyat amalı, xeyirxah işləri, eləcə də fəal vətəndaş mövqeyi ilə tez də yüzlərin, minlərin ürəyinə yol tapıb bilir. Amma mənfur erməni diğaların Azərbaycanın ən müqəddəs guşəsi olan Dağlıq Qarabağın işğalına heç cür göz yuma bilmirdi. Vətənin qeyrətli igidlərə ehtiyacını duyub, qurduğu rahat güzəranını cəbhədə səngərlə dəyişməyə qərar verir. Və 1992-ci ildə əyninə əsgər paltarını geyinib vətənin müdafiəsinə qalxır. Səxavətin gərgin döyüş günləri Şuşadan başlanır. Qanı bahasına vətənin şərəfini ləyaqətlə qoruyur. Dəfələrlə bir-birindən çətin mübarizədə sözün əsl mənasında polad sinəsini yanar od edib düşmənin bağrını çatladır. Bir müddət sonra Səxavətin sorağı Sədərəkənd gəlir. Burada da qeyri-bərabər döyüşlərdə mərdliklə vuruşur, erməni diğalarına sarsıdıcı zərbələr endirir.

17 yanvar 1993-cü ildə qarşı düşmən Ağdərəyə qəfil hücum edir, ağır müharibə başlanır. Qaynar nöqtələrdə olmağı özünə şərəf sayan Səxavət Ağdərənin müdafiəsinə gəlir. Adəti üzrə igid əsgər öndə getməklə yenə də düşməne qarşı son nəfəsinə qədər qəhrəmanlıqla döyüşür. Lakin bu döyüşdə özünü qəfil atılan güllədən qoruya bilmir. Ağır yaralanır. Çiyin-çiyinə döyüşdüylə silahdaşları onu müharibə meydanından çıxarmalı olurlar. Bakıdakı M. Nağıyev adına xəstəxanada həkimlərin bütün səyinə baxmayaraq, Səxavətin həyatını xilas etmək olmur. 8 gündən sonra onun vətən eşqi ilə döyünən ürəyi dayanır.

Ömrünün 27-ci ilində Səxavət vətən yolunda şəhid oldu. Bu şərəfli yolu da vətənə olan həqiqi sevgisini təmənnasız xidmətə çevirdi. İndi Səxavət bir ananın övladı deyil, Ana Vətənin övladıdır. Dekabrın 1-də onun 53 yaşı tamam oldu. Həmişəki kimi yenə də harda bir Günəş müqəddəsliyi var, Səxavətin sorağı ordan gəlir. Dünyamız yaşa dolduqca da, bu ilahi sevgi hər yeni nəsil üçün bir nüsxə olacaq.

*✍ Zəfər Orucoğlu,
Azərbaycan Jurnalistlər
Birliyinin üzvü*